

$$\begin{array}{lll} 12 \text{ lintua} = 1 + 3 + 8 & 7 \text{ lintua} = 1 + 2 + 4 & 10 \text{ lintua} = 1 + 4 + 5 \\ 4 \quad , \quad = 1 + 1 + 2 & 3 \quad , \quad = \text{vinoviiva} & \end{array}$$

Lennon korkeuden määräminen on tietyistä hyvinkin vaikeata on näin ollen tässäkin tapauksessa aivan silmämääriinen.

Olen kehottanut poikia korkeutta määritessä ottamaan huomioon rakenkuksien, puiden, puhelinpylväiden, leijojen y. m. s. esineitten korkeutta.

16 tapauksessa on korkeus siten saatu 100 à 200 metriksi. 10 tap. siitä alle (vähän yli puiden latvojen j. e. n.).

Seikkaperäisiä tietoja olen lähetänyt tohtori I. Hortlingille¹⁾.

Das Zirpen der Zaungrasmücke.

In Aquila, 1923—1924, S. 336 f. schreibt Koloman Warga: Sylvia curruca ist, ausser dem leisen Vorgesang, dem charakteristischen „dli li li li“ und dem „täck-täck“ noch eine eigenartige Stimme eigen, welche in der Literatur m. W. nicht erwähnt ist — — — Es ist dies jene Stimme welche dem Fledermaus—Gezirpe täuschend ähnlich ist: „c-c-c-c-c; tz-tz-tz-tz-tz; ein-en-en-en-en“. Diese Stimme hört man meist in der Nähe des Nestes und während der Paarung, auch als Schlussstrophe des Vorgesanges. Der Verf. weiss nicht ob diese Stimme nur dem ♂ oder beiden Geschlechtern eigen ist.

Von der Zaungrasmücke habe ich ausser dem Vorgesang (gr, gr, gr) und dem Klappern (tsch-tsch-tsch-tsch-tsch) folgende Lautäußerungen am Nest gehört: sacht wimmernde rǖ i, rǖ i, rǖ i, rǖ i (♀) — Warnrufe; ebenso ganz leise dsřä, dsřä (♀). Als das ♂ zugegen kam, hörte ich von ihm harte, schnalzende tk tk tk rr rr rr, das R einen vibrierenden Laut wiedergebend; dieselben harten Laute liess auch das ♀ hören, ebenso die Jungen. Vom ♂ hörte ich ausserdem einen heiseren Laut. Ausführlicher habe ich hierüber in meinem Buche Ur fåglarnas värld II S. 30 ff. geschrieben.

Ob Wargas „Zirpen“ identisch ist mit meinen „harten, schmatzenden“ und „vibrierenden“ Lauten?

I. Hg.

Bo av storspoven.

Den $\frac{25}{5}$ 24 hittades ett bo av storspov (*Numenius arquata*) i Mosabacka på en mycket blöt åker. Den av torra grässtrån bestående balen var till största delen fyld av vatten så att äggen voro till hälften under vatten. De voro ruvade. Den $\frac{6}{6}$ voro äggen kläckfärdiga, ungarnas

¹⁾ Olisi sangen toivottavaa, että muillakin paikkakunnilla tehtäisiin kurjenmuuttohavaintoja samaan tapaan kuin ylläolevat. Allekirjoittaneelle on jo saapunut suuri kasa havaintoja maamme eri osista. Toivottavasti tänäkin keväänä pannaan muistiin kaikki kurkien muuttoa koskevat havainnot! Myöhemmin ne julaistaan kaikki.

I. Hg.

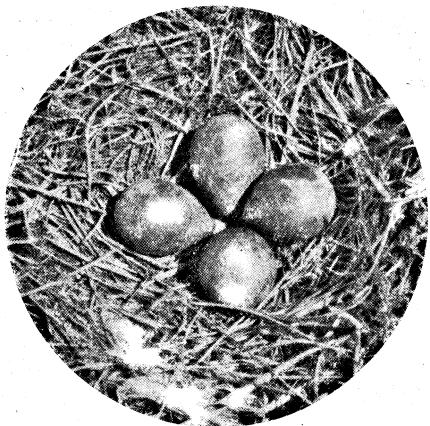

Ruvande storospov. (Numenius arquata).

Foto. Eric W. Nyström.
Mosabacka 26/5 24.

Spoven vänder sina ägg.

Boet.

Han är orolig.

fina pip hördes. Utom det vanliga storspovkycklingslätet, det fina pipandet, hörde jag aldeles tydligt flerfaldiga gånger spovens långa vissling „tluuy tluuy“ ehuru finare och högre. Den $\frac{8}{6}$ voro ungarna kläckta.

Den $\frac{25}{5}$ 24 fotograferade jag boet. Vädret var mycket varmt och fullkomligt lugnt. Kl. 9.10 f. m. var kameran färdigt uppställd och redan 9.30 f. m. kom spoven till boet. Den brydde sig ej mycket om de svaga knäppningarna av kameraslutaren, sträckte endast litet på halsen. Hanen uppehöll sig hela tiden på en äng långt från boet.

Eric W. Nyström.

Spoven kommer till sitt bo.

Ruvar igen.